

Dosarul nr. 2r-534/2019

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: E. Galușceac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, V. Cotorobai)

DECIZIE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Vera Romanenco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Consam” împotriva Verei Romanenco și lui Andrian Romanenco,
intervenient accesoriu Radu Perciun cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea
spațiului locativ, evacuarea silită din imobil și încasarea cheltuielilor de judecată, și
la cererea reconvențională depusă de Vera Romanenco împotriva Societății pe
Acțiuni „Consam”, lui Radu Perciun, Nataliei Perciun, Agenției Servicii Publice,
Primarului mun. Chișinău, intervenienți accesorii Andrian Romanenco și notarul
public Tatiana Ungureanu cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului
de vânzare-cumpărare, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ, recunoașterea
valabilității contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de
proprietate asupra imobilului, anularea deciziei și procesului-verbal de recepție
finală, recunoașterea ilegalității acțiunilor de neadmitere a cererii de rectificare a
intabulării cu obligarea anulării înregistrării respective, recunoașterea dreptului la
privatizare și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 11 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2014, SA „Consam” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Verei Romanenco cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului
locativ aflat în proprietatea companiei de construcții SA „Consam”, evacuarea silită
a Verei Romanenco cu membrii familiei sale din apartamentul nr. XXXXX și
încasarea taxei de stat în sumă de 200 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în
sumă de 6900 de lei.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău
s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Consam”; s-
au înlăturat obstacolele în utilizarea spațiului locativ aflat în proprietatea SA
„Consam”, cu evacuarea Verei Romanenco și a membrilor familiei sale din
apartamentul nr. XXXXX; s-a încasat de la Vera Romanenco în beneficiul SA

„Consam” taxa de stat în sumă de 270 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2 900 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, Vera Romanenco a contestat-o cu apel și prin decizia din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel cu casarea hotărârii din 13 octombrie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 10 octombrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost atras în proces în calitate de copârât Andrian Romanenco și în calitate de intervenient accesoriu Radu Perciun.

La 19 ianuarie 2017, Vera Romanenco a depus cerere reconvențională, concretizată ulterior, împotriva SA „Consam”, lui Radu Perciun, Nataliei Perciun, Agenției Servicii Publice, Primarului mun. Chișinău, intervenienți accesorii Andrian Romanenco și notarul public Tatiana Ungureanu cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentul nr. XXXXX, încheiat între SA „Consam” și Radu Perciun, autentificat notarial cu nr. 2877 din 26 martie 2015 de către notarul Ungureanu Tatiana, evacuarea lui Radu Perciun și Nataliei Perciun din apartamentul nominalizat, anularea deciziei Primarului mun. Chișinău nr. 14/43-1 din 27 iunie 2000 „Cu privire la recepționarea obiectivelor și transmiterea lor la balanță și a procesului-verbal de recepție finală nr. 1443-1 din 27 iunie 2000 în partea ce se referă la apartamentul nr. XXXXX, recunoașterea ilegalității acțiunilor Agenției Servicii Publice de neadmiterea cererii de rectificare a intabulării și anume, anularea înregistrării dreptului de proprietate a SA „Consam” asupra apartamentului nr. XXXXX, care a avut loc la 24 iulie 2000, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. XXXXX, încheiat între SA „Consam” și Vera Romanenco, recunoașterea dreptului de proprietate a Verei Romanenco asupra apartamentului din speță și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Consam” împotriva Verei Romanenco, lui Andrian Romanenco, intervenient accesoriu Radu Perciun cu privire înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului locativ și evacuarea silită din imobil; s-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de către Vera Romanenco împotriva SA „Consam”, lui Radu Perciun, Nataliei Perciun, intervenienți accesorii Andrian Romanenco și notarul public Tatiana Ungureanu cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului; s-a respins ca fiind tardivă cererea reconvențională depusă de Vera Romanenco împotriva Agenției Servicii Publice, Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii Adrian Romanenco și notarul public Tatiana Ungureanu cu privire la anularea deciziei și procesului verbal de recepție finală, recunoașterea ilegalității acțiunilor de neadmiterea cererii de rectificare a unei intabulări cu obligarea anulării înregistrării respective și recunoașterea dreptului la privatizare; s-a anulat măsura de asigurare aplicată prin decizia din 04 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău asupra apartamentului nr. XXXXX.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 noiembrie 2018, Vera Romanenco a contestat-o cu apel și a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței

de fond, în partea respingerii cererii reconvenționale, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea reconvențională înaintată să fie admisă integral. Totodată Vera Romanenco a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea Verei Romanenco privind scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel depuse, fiindu-i comunicat apelantei despre necesitatea prezentării cererii de apel întocmite în conformitate cu exigențele Legii și dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 12 376,74 lei, acordându-i termen de 20 zile calendaristice, calculat din momentul comunicării încheierii, pentru a înlătura neajunsurile expuse în numita încheiere. Totodată, s-a explicat că în caz de neîndeplinire în termenul stabilit a indicațiilor instanței de apel, cererea de apel va fi restituită fără examinare.

Instanța de apel a expedit încheierea din 22 ianuarie 2019, Verei Romanenco, prin intermediul serviciului poștal, aceasta a recepționat încheierea la 15 februarie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție.

La 05 martie 2019, Vera Romanenco, prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a instanței de apel a depus cerere de eșalonare a plății taxei de stat la depunerea cererii de apel, anexând dovada de plată parțială a taxei de stat în sumă de 1 500 de lei.

Prin încheierea din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Vera Romanenco din motivul că nu au fost executate integral indicațiile încheierii din 22 ianuarie 2019.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de apel, la 10 aprilie 2019 Vera Romanenco a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii din 12 martie 2019 și eșalonarea plății taxei de stat.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Vera Romanenco; a fost casată încheierea din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare instanței de apel.

Prin încheierea din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Verei Romanenco privind eșalonarea plății taxei de stat; a fost comunicat Verei Romanenco despre necesitatea prezentării cererii de apel întocmite în conformitate cu exigențele legale și dovezii de achitare a diferenței taxei de stat în sumă de 10 876,74 de lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile calendaristice calculat din momentul comunicării încheierii. Totodată a fost explicat apelantei că în caz dacă nu va lichida integral neajunsurile indicate, în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Prin încheierea din 11 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelul declarat de Vera Romanenco, împotriva hotărârii din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din motivul neînlăturării integrale și depline, în termenul acordat de instanță, a neajunsurilor indicate în încheierea din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău; a fost remis apelantei cererea de apel cu toate documentele anexate; a fost restituit apelantei Vera Romanenco taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 1 500 de lei.

La 26 iulie 2019, Vera Romanenco a declarat recurs împotriva încheierii din 11 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia.

În motivarea recursului a invocat că consideră încheierea instanței de apel pasibilă casării, deoarece au fost interpretate eronat normele legale aplicabile speței.

Totodată, recurenta a specificat că instanța de apel greșit a interpretat prevederile art. 86 din Codul de procedură civilă, și nu a reținut spre examinare probele prezentate cu referire la situația financiară a sa.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 11 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 11 iulie 2019 (f.d. 79-80; vol. III), dar la actele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 26 iulie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427, lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei atestă că prin încheierea din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Verei Romanenco privind eşalonarea plății taxei de stat; a fost comunicat Verei Romanenco despre necesitatea prezentării cererii de apel întocmite în conformitate cu exigențele legale și dovezii de achitare a diferenței taxei de stat în sumă de 10 876,74 de lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile calendaristice calculat din momentul comunicării încheierii. Totodată a fost explicat apelantei că în caz dacă nu va lichida integral neajunsurile indicate, în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Prin încheierea din 11 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelul declarat de Vera Romanenco, împotriva hotărârii din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din motivul neînlăturării integrale și depline, în termenul acordat de instanță, a neajunsurilor indicate în încheierea din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău; a fost remis apelantei cererea de apel cu toate documentele anexate; a fost restituit apelantei Vera Romanenco taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 1 500 de lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementau acțiunile instanței la acea fază a procesului.

În susținerea acestei concluzii urmează a reține și prevederile art. 368, alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează că dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Pornind de la prevederile normelor de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect nu a dat curs cererii de apel și ulterior a restituit cererea de

apel, în cazul în care apelanta nu s-a conformat dispozițiilor încheierii din 13 iunie 2019, deoarece nu a prezentat dovada de achitare a diferenței taxei de stat în termenul stabilit de instanța de apel.

În această ordine de idei urmează de specifica că recurenta a cunoscut despre emiterea încheierii instanței de apel din 13 iunie 2019, deoarece conform materialelor dosarului la 24 iunie 2019 apelantei i-a fost comunicată, fapt confirmat prin recipisă anexate la actele cauzei.

Astfel, soluționând chestiunea de punere pe rol a cererii de apel depuse de Vera Romanenco, instanța de apel întemeiat a constatat necesar a restitui cererea de apel, deoarece apelanta nu a îndeplinit, în termenul acordat indicațiile instanței de apel, stabilite prin încheierea din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, emisă în conformitate cu prevederile art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Or, în conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar în corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În speță, se reține că apelantei, deși, i-a fost comunicată încheierea prin care a fost obligată la înlăturarea neajunsurilor încă în data de 24 iunie 2019, aceasta nu a îndeplinit integral și deplin indicațiile și nu a înlăturat toate neajunsurile expuse de instanță, nici până în data de 11 iulie 2019, necătînd la faptul că termenul limită de lichidare a neajunsurilor a fost data de 04 iulie 2019, deoarece nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat.

Așadar, actele cauzei denotă că actul judiciar numit a fost comunicat apelantei, însă, ultima a înlăturat parțial neajunsurile indicate de instanță, ce se referă la prezentarea cererii de apel întocmită în conformitate cu exigențele legale. În rest, apelanta nu a înlăturat neajunsurile în interiorul termenului ce i-a fost acordat, și anume, nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat indicată de instanță, moment care a făcut imposibilă derularea în continuare a procedurii în apel și punerea pe rol a cererii de apel, impunându-se necesitatea adoptării soluției de restituire a cererii de apel.

Totodată, în privința argumentelor recurente de netemeinicie a soluției instanțe de apel de respingere a cererii de eşalonare a taxei de stat, Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecătorul, până la acceptarea cererii de chemare în judecată, soluționează cererile părților privind amânarea sau eşalonarea plății taxei de stat ținând cont de situația lor materială. Dacă reclamantul nu a plătit în termen taxa de stat, instanța scoate cererea de pe rol. Articolul 4 alin. (1) al Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 expres prevede, că în cazurile indicate de Lege, la cerere, judecătorul sau instanța judecătorească, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, este în drept să elibereze, complet sau parțial, de plata taxei de stat persoanele fizice și juridice, precum și să eşaloneze sau să amâne achitarea taxei de stat.

Subsidiar, Colegiul învederează că dreptul la un proces echitabil, garantat prin art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, implică pentru fiecare justițiabil dreptul de acces nestingherit la toate

etapele procesului, prevăzute de lege, astfel încât taxele impuse să nu fie de natură a bloca accesul la justiție al persoanei, raționamente aplicate de CtEDO la soluționarea cauzelor Clionov vs Moldova (hotărâre din 09.10.2007, par. 38 - 41), SRL „Tudor - Comerț” vs Moldova (hotărâre din 04.11.2008, par. 41).

Astfel, în sensul normelor precitate se reține că temeiul de fapt pentru eșalonarea plății taxei de stat la depunerea cererii de apel îl servește situația materială grea a apelantului, situație care nu-i permite achitarea acestei plăți și face imposibilă accesul persoanei interesate la etapa respectivă a procesului, moment care ar avea drept consecință privarea părții de acces la justiție.

O asemenea situație a părții apelante, însă, urmează a fi dovedită de către aceasta însuși, prin probe utile și concludente, prezentate instanței de judecată la depunerea cererii de apel. Partea apelantă trebuie să demonstreze cert, că nu dispune de posibilitatea achitării taxei de stat, ceea ce îi îngrădește dreptul de a utiliza calea de apel.

La caz, doar simpla solicitare a apelantei de eșalonare a plății taxei de stat și invocarea situației materiale precare, nu demonstrează clar și cert imposibilitatea achitării taxei aferente apelului declarat. Or, apelanta nu a făcut dovada lipsei surselor și mijloacelor financiare și bănești, nu a demonstrat lipsa altor modalități de achitare a taxei de stat, cum nici nu a prezentat probe referitoare la imposibilitatea de achitare a acesteia.

Instanța de recurs la acest aspect consideră necesar a menționa solicitarea apelantei și invocarea stării materiale și financiare precare, fără a prezenta probe utile, concludente și pertinente privind imposibilitatea de a achita taxa de stat la data depunerii cererii de apel și necesitatea reale de eșalonare a acestei plăți, este insuficientă pentru a admite această cerință. Ori, doar Adevărul că denotă salariul apelantei pentru perioada ultimelor 6 luni nu demonstrează că situația financiară a apelantei este una precară, în cazul în care aceasta nu a prezentat probe certe care să demonstreze că nu dispune și de alte venituri.

În continuare, ajungând la concluzia expusă, de a restitui cererea de apel, instanța de apel a pornit și de la mizele apelului în prezenta cauză și exigențele procesului echitabil, care obligă respectarea principiului egalității armelor în proces.

De altfel, conform jurisprudenței CtEDO (Ghinea contra Moldovei, cererea nr. 15778/05, hotărârea definitivă din 26 septembrie 2012), principiul egalității armelor este unul din elementele noțiunii mult mai largi a procesului echitabil, care prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. Curtea notează că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale (Varnima Corporation International S.A. vs Grecia, nr. 48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur vs Franța, nr. 63879/00, §32, 03 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr. 32576/96, §32, CtEDO 2002-VIII).

Astfel, în circumstanțele expuse se impune concluzia, că însuși apelanta nu a respectat drepturile sale procedurale și s-a eschivat de la îndeplinirea actelor de procedură în măsura stabilită de normele de drept procedural, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale. Or, părțile urmează să-și valorifice drepturile garantate de lege în termenul stabilit, aspect specific și speței deoarece, în conformitate cu art. 27 alin. (1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în

posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Ca consecință, nelichidarea neajunsurilor expuse în încheierea din 13 iunie 2019 de către apelantă, în circumstanțele descrise, a impus adoptarea soluției de restituire a cererii de apel, în cazul în care conform dispozițiilor art. 14 și 16 din Codul de procedură civilă, în lumina interpretărilor date de CtEDO principiului preeminenței dreptului, actele de dispoziție judecătorească, în speță, încheierea instanței potrivit căreia s-a instituit termen de prezentare a unor înscrisuri necesare pentru a fi dat curs apelului și a asigura o bună și normală derulare a procedurii, este obligatorie atât pentru participanții la proces, cât și pentru instanța de judecată, care a emis actul în cauză, obligație ce se regăsește și în principiile fundamentale a procedurii civile.

În consecință, instanța de apel nu a dispus de o altă soluție legală, decât de a restitui cererea de apel, din motivul neînlăturării neajunsurilor indicate în încheierea, prin care nu s-a dat curs cererii de apel. Or, exonerarea arbitrară a apelantei de sancțiunile procedurale stabilite de prevederile legale precitate, în sensul prevederilor art. 10 Cod de procedură civilă, afectează exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, conform cărora instanța de judecată are obligația de a asigura aparențele de imparțialitate și de a nu admite acte de intervenție arbitrară în favoarea sau defavoarea uneia din părți, având obligația concretizată și de jurisprudența Curții Constituționale, conform căreia una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor, stabilite de Constituție și legi, or, instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens.

În acest sens, Colegiul consideră necesar de a reitera că conform art. 2 alin. (1) Cod de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun și în cele specializate este stabilită de [...] Constituția Republicii Moldova, de prezentul Cod și de alte legi organice.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului Cod. Totodată, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură și pentru autoritățile publice și private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, părțile în proces nu sunt scutite de obligațiile procesuale pozitive întru exercitarea corespunzătoare a obligațiilor legale. Or, în speță, apelanta nu a depus suficiență diligență, în vederea exercitării obligațiilor procedurale avute.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a emis încheierea din 11 iulie 2019, în cazul în care apelanta nu și-a exercitat în volum deplin drepturile procedurale, iar ca consecință a curmat în mod legal orice abuz din partea acestuia.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Vera Romanenco.

Se menține încheierea din 11 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Consam” împotriva Verei Romanenco și lui Andrian Romanenco, intervenient accesoriu Radu Perciun cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului locativ, evacuarea silită din imobil și încasarea cheltuielilor de judecată, și la cererea reconvențională depusă de Vera Romanenco împotriva Societății pe Acțiuni „Consam”, lui Radu Perciun, Nataliei Perciun, Agenției Servicii Publice, Primarului mun. Chișinău, intervenienți accesorii Andrian Romanenco și notarul public Tatiana Ungureanu cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului, anularea deciziei și procesului-verbal de recepție finală, recunoașterea ilegalității acțiunilor de neadmitere a cererii de rectificare a intabulării cu obligarea anulării înregistrării respective, recunoașterea dreptului la privatizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat